

I Anledning af nogle Udtalelser, fremsatte af det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) om Nettooverskudet af en lille Gaard i Jylland, kan jeg ikke lade være med at gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Det ærede Medlem mente at have gjort en stor Opdagelse, nemlig at have fundet et nyt Skatteobjekt, en Skattereserve, som vi under Jagten efter Skattekilder kunde gøre Brug af, og som fandtes ude hos den danske Bonde eller Landbruger. Det ærede Medlem havde i Haanden et Regnskab over en lille Gaardbedrift paa godt 50 Tdr. Land, der udviste, som han selv sagde, et Nettooverskud paa ca. 12000 Kr. eller nøjagtigt angivet 11972 Kr. Det ærede Medlem vilde naturligvis ved Hjælp af dette Regnskab konstatere, at Ejendomme af samme Størrelse og andre i Forhold dertil maatte som Gennemsnit kunne fremvise et lignende Resultat, et Nettooverskud af samme Størrelse. Det ærede Medlem erkendte ganske vist selv, at han ikke var landbrugskyndig, hvilket jo i øvrigt var ganske unødigt at oplyse om. Havde han været det, vilde han formentlig slet ikke have fremsat et saadant enkelt Regnskab her i Tinget, der ikke i mindste Maade kan bevise, hvad der har været Norm og Gennemsnit for Landmændenes Nettogevinst. Fordi en enkelt eller, hvis man hellere vil, nogle enkelte eller, skal vi sige, nogle faa Procent af Landbrugerne har haft deres Ting ordnet saaledes og lagt saaledes til Rette, at deres Bedrift har kunnet give et ordentligt Vederlag for Arbejdet, hvilket jo kun kan være til Ære for vedkommende, maa man ingenlunde faa den Opfattelse, at netop denne Undtagelse — thi i dette Tilfælde bliver det desværre Undtagelsen — har været Regelen. Saa langt fra. Ganske vist er der under Krigen tjent Penge ogsaa indenfor Landbrugets Kreds, men der er først og fremmest tjent af dem, der har haft deres Sager i Orden og endda i første Linie af de store og de større Brug og ikke af de mindre, for slet ikke at tale om de ganske smaa Brug. Endda kan denne Fortjeneste være sket ved Spekulation, ved Rovdrift eller mulig Fremavl af Frø eller lignende.

Hvis det virkelig var saaledes, at den danske Bonde under Krigsaarene har levet i en saadan Guldalder, hvor Penge og Velstand næsten har været grænseløs, hvorfor har da Bybefolkningen ikke, og da i særlig Grad Københavnerne, hos hvem der vistnok findes den livligste Fantasi og det dermed i Forbindelse staaende største

Ukendskab til Landbrugets Stilling, Indtægt o. s. v. — hvorfor har de da ikke sørget for at komme i Besiddelse af en saadan Guldmine for at faa Del i den Guldstrøm, som i alt Fald i Fantasier deraf er flydt? Hvis det ærede 23de Medlem for Hovedstaden virkelig tror, at det Regnskab, han under sin Tale stod med i Haanden og gerne vilde give det Udseende af var et Gennemsnitsregnskab, angav Gennemsnitsindtægten for et Brug af denne Størrelse og af andre i Forhold dertil, hvorfor har det ærede Medlem da ikke sørget for at købe et Landbrug, saa ogsaa han kunde faa Del i den Guldstrøm, som efter hans Formening og ifølge dette Regnskab flød af en saadan Bedrift. I det Tilfælde, at det ærede Medlem skulde have Lyst til at gøre et saadant Forsøg — og det haaber jeg, han vil, thi han vil da komme til at tale ud fra Erfaringens Kendskab, hvad der jo altid er det bedste —, da tilbyder jeg ham min Ejendom til Salg, en Ejendom paa ca. 40 Tdr. Land med baade Ager, Eng, Tørvejord i rigelig Mængde, ja, saagar med 4 Tdr. Land Plantage, i god Drift og med til Dels nye Bygninger, for ca. 50 000 Kr. Men det er jo meget muligt, hvad jeg for Resten antager, at det ærede Medlem foretrækker at blive ved det mere sikre, nemlig sin Direktørvirksomhed, fremfor at gaa over til den mere usikre Stilling at være Landmand. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem vilde gøre et saadant Forsøg, thi i saa Fald er jeg aldeles sikker paa, at hvis man ad Aare besøgte sit gamle Hjem, besøgte sin Eftermand — erfaren Mand er jo god at gæste —, da vilde Tønen være noget nedstemt; den vilde sikkert være en Oktav lavere, endda det ærede Medlem forleden Dag stod her i Tinget med Regnskabet i Haanden og dermed mente at have fundet et nyt Skatteobjekt, en ny Skattereserve, der kunde bringe Helse for den betrængte Statskasse.

Ifald det ærede Medlem skulde driste sig til at gøre et saadant Forsøg, er jeg ikke i Tvivl om, at han vilde komme til samme Resultat som den forhenværende Landbrugsminister, nuværende Landstingsmand Poul Christensen, der paa et Møde nede i Ringsted den 21. Oktober i Fjor udtalte — ogsaa med Henblik paa den Guldstrøm, som det ærede Medlem talte om — følgende: „Det er imidlertid ogsaa en Vildfarelse at tro, at det er saa overmaade gyldne Tider for Landbruget. Der er intet at klage over; men træk fra